

ПРОТОКОЛ

№ 258

гр. Сливен, 04.03.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, VI СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Минчо Ст. Минев

при участието на секретаря Пенка М. Стоянова
Сложи за разглеждане докладваното от Минчо Ст. Минев Гражданско дело № 20222230100176 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Молителят- дирекция „Социално подпомагане” - Твърдица, редовно призована, се представлява от представителя по закон - директора Д. Г.

Лицето, на което се иска да бъде предоставена социална услуга за резидентна грижа- по смисъла на чл. 95 ал. 2 от Закона за социални услуги (ЗСУ), като бъде настанено в специализирана институция- СТ. Д. АТ., не присъства на заседанието, в който смисъл бяха указанията на съда към молителя.

Настойник на поставения под пълно запрещение е негов роднина- сестра му ЮРК. Д. Д., но тя е преупълномощила с тези си права друго лице- директора на дома, в който е настанен пълнолетния- Ж.С.. Последният също присъства на заседанието.

Д. Г.: Да се даде ход на делото.

Ж. С.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че не са налице процесуални пречки и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ход на делото.

Съдът излага, че молбата на дирекция „Социално подпомагане” - Твърдица е с правно основание чл. 95 ал. 2 от Закона за социални услуги (ЗСУ), който е основание за настаняване в социална услуга за резидентна грижа на пълнолетни лица, поставени под пълно

запрещение, какъвто е и СТ. Д. АТ. - настаняване в специализирана институция - в случая в Дом за пълнолетни лица с психични разстройства (ДПЛПР)- гр. Твърдица, обл. Сливен. Компетентен да я разгледа, по правилата на родовата и местната подсъдност, е Сливенски районен съд.

Съдът ПРЕДОСТАВИ възможност на страната, по чиято инициатива е образувано производството, да изрази становище.

Д. Г.: Поддържам молбата. Няма промяна в обстоятелствата. Моля да се приемат представените с нея писмени доказателства. Нямам искания за други доказателства.

Председателят на съдебния състав УКАЗВА, че въпреки предвиденото в разпоредбата на чл. 97 ал. 2 от ЗСУ лицето, което се иска да бъде настанено в специализирана институция, няма да бъде изслушано в днешното заседание.

Изслушване няма се проведе, тъй като категоричното становище на председателя на съдебния състав е, че нито трябва, нито пък е възможно да се провежда изслушване, както и че не трябва, нито пък е възможно да се иска да се представи писмено изявление на лицето за желанието му или не, да бъде настанено в специализирана институция или социална услуга, респ. настаняването да бъде продължено. Така е, защото видно от молбата на дирекция „Социално подпомагане”, както и от представените с нея писмени материали, лицето е със здравословно състояние, дало основание на съда да го постави под пълно запрещение. Лицето е с параноидна шизофрения, съгласно експертно решение на ТЕЛК от 2021-ва година.

Съгласно чл. 5 ал. 1 от ЗЛС, пълнолетните, които поради слабоумие или душевна болест не могат да се грижат за своите работи, се поставят под пълно запрещение и стават недееспособни. А е категорично ясно, че дееспособността е възможността едно физическо лице да упражнява правата си и да поема задължения, т.е. на практика да реализира правоспособността си, която придобива с факта на раждането си. Ето защо, председателя на съдебния състав не може да разбере, съотв. и да приеме, заложеното в закона- ЗСУ, непреодолимо противоречие със ЗЛС- след като съд вече е поставил едно лице под пълно запрещение и с това му е отнел дееспособността, след това да му се дава право да изразява воля и то пред съд. Та нали именно това е преценил окръжния съд- че волята на лицето е засегната, опорочена и по тази причина не може да формира такава! Мислимо и логично е лицето да бъде изслушвано пред окръжния съд, в производството за поставянето му под пълно запрещение- защото тогава за първи път съд може да добие лични впечатления от лицето. След като веднъж обаче това е сторено и след като при това е възприето, че лицето не може да ръководи постъпките си и да се грижи за себе си, кому е нужно и как е възможно въобще да се получи, това лицето да изрази волята си- желанието си, пред съда. Това е юридически, а практиката показва- и житейски, абсурд. Така също, според председателя на

съдебния състав е пределно ясно, че тези лица не са и грамотни- та те не могат да формират воля, камо ли да знаят да четат и пишат. Това с основание поражда въпроса как лицето писмено ще изрази желанието си !??

Всъщност, може да се коментира и следното: в това производство съда е поставен, така да се каже, пред свършен факт, в смисъл, че поставянето под пълно запрещение на лицето не му оставя никаква друга възможност, освен да удовлетвори молбата на дирекция „Социално подпомагане”- защото, ако постъпи по обратния начин, възникват въпросите: какво ще се случи с това лице; къде и с кого ще живее то? И как настойника му ще изпълнява задълженията си по чл. 163 ал. 1 и чл. 164 ал. 3 от СК?

Все в този ред на мисли е ненужно да се ангажира и вещо лице. Това само би натоварило бюджета на съда с възнаграждението му.

Впрочем, за всички тези факти, вкл. и последния, председателя на съдебния състав е придобил лични впечатления по вече приключили подобни производство, по които е бил докладчик.

Ж.С.: Поддържам искането на директора на дирекция „Социално подпомагане” - гр. Твърдица за настаняване на лицето в дома, за срок от три години. Този мъж е при нас от средата на септември миналата година. Негов настойник беше сестра му, но в момента съм аз. Официално вече аз съм негов настойник, защото сестра му се отказа от тези си права, поради заболяване. По този начин- след отказа на сестра му от настойническите права, се затвърждава перспективата С. да бъде в дома. Отделно от това неговата сестра не са били в състояние да изпълняват у дома им преписаната му терапията, като той не винаги и вземал лекарствата си, а когато пропуска терапия та си става агресивен. Имал е и проблеми с алкохола. При нас, в дома, има такъв тепаревтичен кабинет и се занимават с болните. Дори на С. в момента му е осигурена трудотерапия и се чувства добре; има с какво да се занимава.

След като изслуша становището на процесуалния представител на молителя настойника на поставения под пълно запрещение съда трябва да предприеме процесуални действия по събиране на доказателствата. Според съда, като писмени такива следва да се приемат представените от дирекцията- с молбата й, по която е образувано настоящото дело документи, тъй като те са относими към предмета на делото и необходими за правилното му изясняване.

Ето защо, Сливенски районен съд

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА, ПРИЕМА и ПРИЛАГА като писмени по делото доказателства

представените с молбата, по която е образувано делото, документи- копие на заявление № СУ/Д-СН-/142/21.03.2018 г., копие на Заповед № СУ/Д-СН/142-7/16.11.2021 г., Копие на индивидуален план за подкрепа, копие на индивидуална оценка на потребностите от подкрепа, копие на предварителна оценка на потребностите по чл. 73 ЗСУ, копие на становище от ЮРК. Д. Д., копие на пълномощно и справка по чл. 95, ал. 3, т. 3 от ЗСУ

Съдът счита делото за изяснено от фактическа страна, а и защото доказателствени или други искания не се правят,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА съдебното дирене и
ДАВА ХОД на делото ПО СЪЩЕСТВО

Д. Г.: Моля да уважите молбата на дирекция „Социално подпомагане” и да постановите решение, по силата на което лицето СТ. Д. АТ., да бъде настанено в специализираната институция Дом за пълнолетни лица с психични разстройства (ДПЛПР)-гр. Твърдица, обл. Сливен, за срок от три години.

Ж. С.: Моля да уважите молбата на дирекция „Социално подпомагане”.

Съдът СЪОБЩИ на страните, че ще се произнесе с решение, което ще бъде ОБЯВЕНО на 04.04.2022 г.

Съдът указва, че постановените днес актове не подлежат на обжалване.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието по делото се закри в 10:07 часа.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____

Секретар: _____